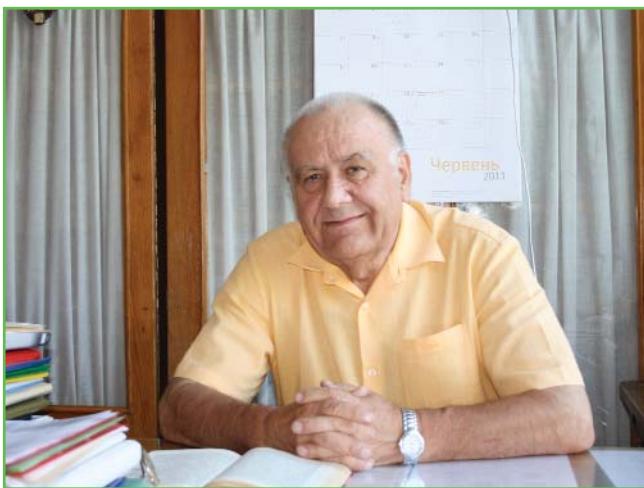

ЖУРНАЛУ **КАРАНТИН** i **ЗАХИСТ** рослин №6 — 15 років

У кожного видання є своя історія народження. Як з'явився наш журнал? Це була відповідь на потребу часу. Перший номер видання — тоді у нього була назва «Захист рослин» — вийшов з друку у липні 1996 року. Метою його створення було озброїти читача вичерпною інформацією про те, як та за допомогою чого можна зберегти посіяне без шкоди для навколошньої природи та для самих себе.

На перших штапльтах первого номера опублікована розлога дискусія на тему — Пестициди: «за» і «проти». Бесіду вели з членами редколегії журналу доктором біологічних наук, професором, академіком Української академії аграрних наук Михайлом Павловичем Лісовим, який тоді очолював Інститут захисту рослин, та Леонідом Логвиновичем Зіневичем, на той час був начальником Головного управління землеробства Міністерства сільського господарства і продовольства України.

Михайло Павлович і понині є постійним членом редколегії журналу, тож з приводу ювілею видання ми впершу чергу звернулися до нього із питанням — яке значення для Інституту мало створення журналу на той час і які завдання у журналу нині? Таке ж питання ми поставили ще одному постійному члену редколегії — доктору біологічних наук, професору Станіславу Олександровичу Трибелью та іншим членам редколегії.

Михайло Павлович Лісовий

— Зі створенням журналу «Захист рослин» у пострадянські роки практики і вчені країни отримали реальну можливість термінової публікації результатів наукових досліджень у галузі захисту рослин, став коротшим шляхом нових розробок від науковця до виробника. Для Інституту завдяки журналу відкрився ще один канал зв'язку з виробничиками і це певною мірою нам допомагало тоді і важливим лишається й тепер. Тема захисту рослин вічна, мінятимуться, очевидно, тільки методи і засоби, але актуальність проблеми не зменшується, тому і завдання, що стоять перед часописом, залишаються без змін.

Станіслав Олександрович Трибель

— У 90-х роках науковці Інституту захисту рослин та виробничники гостро відчували потребу у спеціалізованому виданні з питань захисту рослин. Довго не вдавалося проблему розв'язати, доки не взявся за цю справу журналіст із великим досвідом роботи, Заслужений працівник сільського господарства Георгій Іполитович Сенкевич. І от вже п'ятнадцять років поспіль щомісяця виходить у світ науково-виробничий журнал «Карантин і захист рослин». Вагомішім стало його значення для науковців, коли журнал набув статусу фахового видання за сільськогосподарськими та біологічними науками. У цьому є позитив і для фахівців агропромислового комплексу, адже на сторінках видання достовірна перевірена інформація від першоджерел — науковців-дослідників. До того ж журнал не перевантажений реклами, за що його також цінять наші передплатники.

— Георгію Іполитовичу, після сказаного Станіславом Олександровичем хочеться знати думку людини, яка у період економічної розрухи в країні започатковує науково-виробничі видання, вкладаючи у цю справу сили, час і кошти і знаючи, що на таких вузькоспеціалізованих виданнях не варто сподіватися на великі тиражі. На той час така справа була, щонайменше, авантюрою. Ви це зробили, і найстаршому із «народжених» і вилеканих Вами трьох періодичних видань — журналу «Карантин і захист рослин» вже виповнилося 15 років. Для читачів повідомимо, що видавництво «Колобіг», очолюване Г.І. Сенкевичем, дало життя ще двом науково-виробничим журналам — «Насінництво» і «Сучасне птахівництво». Тож, Гергію Іполитовичу, чим Ви керувалися тоді, зваживши на такий крок?

Зрозуміло, що головною запорукою успіху початої Вами непростої справи були Ваш багаторічний журнالістський досвід і копітка праця. А що потрібно для журналу нині, які настанови і побажання хотіли б висловити?

Георгій Іполитович Сенкевич

— По-перше, не за власні, а — за кошти їх передплатників. Отже, яка ж то авантюра, якщо вона має таку істотну підтримку. Поява цих видань, а надто ж — першого з них, гостро стояла на часі. Потрібен був лише той, хто відважився б реалізувати ідею. А що одчайдухів таких не виявилося, то довелося братися за чепіги самому. От і все! А щодо перспективи видань, то вона цілком залежить від нас з Вами. Одне слово, дерзаймо!

Віталій Петрович Федоренко

— Нині редколегію журналу очолює доктор біологічних наук, професор, академік НААН України, директор Інституту захисту рослин НААН Віталій Петрович Федоренко. Яке науково-виробниче значення журналу

“Карантин і захист рослин” для нинішнього часу і стану агропромислового виробництва, які завдання у журналу і перспективи на майбутнє — розповідає головний редактор.

— Успішний захист рослин може здійснюватися лише на тлі високої культури землеробства, яка сьогодні бажає бути крашою. Порушено сівозміни, систему обробітку ґрунту, внесення мінеральних добрив, а щодо органічних, то на сьогодні нове покоління агрономів їх на практиці і не бачило.

Глобальне потепління, погодні катаклізми тощо призводять до епіфітотій й епізоотій, і як результат — до вкрай напруженого фітосанітарного стану агроценозів. Відбуваються спалахи масового розмноження шкідливих організмів, які раніше мирно існували на рівні «виду». Отож розібрatisя в цьому безладі, грамотно побудувавши систему захисту, допомогти аграріям зберегти зеленого друга — рослину — у цьому полягає основне значення часопису «Карантин і захист рослин». Це дуже важливо для виробника, для науковця, для досвідченого спеціаліста та юного фахівця. Інформацію потрібно донести читачу і ми, попри все, несемо у маси сучасні розробки вчених і досвід виробників. Тому значення цього журналу для нашої аграрної країни важко переоцінити.

Нині ми надаємо шпалти журналу юній порослі — аспірантам, магістрам, студентам, намагаємося донести мудрість академіків до виробників рослинницької продукції. На сторінках журналу слід розгорнати читальські дискусії, в яких народжується істина. Також прагнемо, щоб журнал подавав добротну інформацію про добробки зарубіжних колег, щоб на його шпалтах публікувалися серйозні аналітичні матеріали про таку специфічну діяльність людини, як захист рослин, щоб були рубрики «Обмін досвідом», «Що робити, як...?».

Вірю в майбутнє журналу, він необхідний агроному, фермеру і дачнику, домогосподарці і студенту, директору установи і ентомологу-аматору. Він необхідний всім, хто закоханий в природу, хто любить, племкає, захищає нашого зеленого друга — рослину — вічне джерело життя і творчості нашого народу.

